

i at købe, og derfor vil mange af de 4.592 fra den 20. almindelige vurdering opleve en moderne form for stavnsbinding.

At skatteministeren så kan få det til, at vi fremsætter et forslag om skattelettelse, må jo simpelt hen skyldes, at skatteministeren har den opfattelse, at alle samfundets penge bedst ligger i hans lomme, for det, der er tale om, er, at der er nogle mennesker, som har været udsat for en skatteforhøjelse, og at vi så ønsker at fjerne den skatteforhøjelse igen.

Så er spørgsmålet jo, om det er sådan ude på landet, som hr. Aage Frandsen fra SF beskrev det, nemlig at der er så mange kvaliteter dér, at man gerne betaler det ekstra, som det koster. For de mennesker, der bor på landet, har jo i forvejen i de senere år oplevet, at deres kørselsfradrag er blevet udhulet, og at deres energigifter er stigende – og det er jo dyrere at opvarme de bygninger, der her er tale om, end at opvarme moderne, velisolerede parcelhuse inde i storbyerne – og ydermere har de jo oplevet, at der sker en affolkning af landdistrikterne, og at brugen og posthuset osv. lukker, så de skal køre langt for bare at få deres daglige fornødheder.

Derfor er det her forslag et forsøg på at komme med et positivt bidrag til at sikre, at folk bliver boende på landet, og at de ikke kun har sådanne herlighedsværdier som svalernes sang og det, at de kan se græsset gro på markerne.

Og dér må jeg sige, at jeg er skuffet over, at hr. Morten Helveg Petersen bare går herop og afspiller den fuldstændig traditionelle radikale sang om, at vi søreme skal værne om landdistrikterne, for der er aldrig kommet et eneste forslag fra det parti om, hvad vi så skal gøre. Tværtimod deltagte partiet i de ting, jeg lige har nævnt, som har gjort det mindre attraktivt at bo på landet.

Her er et helt konkret forslag, som rent pro-venumæssigt jo absolut er overskueligt, og som betyder, at folk vil blive boende, og at andre vil føle det attraktivt at flytte på landet.

Og lad mig specielt sige til SF og Enhedslisten: Det her lever jo op til alle de valgtaler, de har holdt. Og jeg kunne f.eks. citere alle de taler, tidligere folketingsmedlem Bent Hindrup Andersen har holdt om, at vi skal have små, bæredygtige enheder, hvor familien bor, og hvor der er et par høns ude i gården og et par andre dyr og lidt økologisk landbrug osv., for det er lige præcis den type, det her drejer sig om. Og de mennesker føler ærlig talt, at det er

lidt underligt, at de er henvist til at få udbetalt statstilskud for at få deres økologiske produktion til at hænge sammen.

Og med hensyn til al den tale, der er om, at vi ikke skal have disse gigantiske fabrikslandbrug, er det jo det, forslaget handler om. Det handler netop om, at vi gerne vil have de små enheder.

Derfor kan jeg fuldstændig erklære mig enig med hr. Frank Aaen fra Enhedslisten: Hvis folk har solgt eller forpagtet al jorden fra, så er det altså ikke dem, vi taler om. Vi taler om de meget små enheder som f.eks. den ejendom på 2,5 ha beliggende i Nordsjælland, som vi har nævnt i bemærkningerne til forslaget på side 2, og som ved den 20. almindelige vurdering fik ganske betragtelige skatteforhøjelser. De mennesker kan ikke forstå, hvorfor de skal have den behandling.

Jeg skal derfor takke for den støtte, der har været fra et flertal i Folketinget. Og jeg er overbevist om, at når skatteministeren har fået læst, hvad folk har sagt om det her forslag, så er det næste, vi skal i gang med, en forhandling om, hvad der skal gøres. For det er jo et beslutningsforslag, så det er skatteministeren, der skal komme med lovforslaget.

Og i stedet for, at vi fører det her frem til en andenbehandling og tvinger skatteministeren, kunne skatteministeren finde papir og pen frem og komme med et forslag til ændring af lovgivningen, som også tager højde for det ønske, der er fra SF om, at vi ikke skal have nogen til at bygge kæmpevillaer ude på landet, som så får en lav beskatning – jeg tror, det var hr. Aage Frandsen, der nævnte det – for det skal vi ikke, og det er heller ikke det, der er Fremskridtspartiets formål med forslaget.

Det, vi skal gøre, er at sørge for, at de små husmandssteder, eller hvad man nu skal kalde dem, kan få lov til at eksistere. Og dér har skatteministeren muligheden for som pennefører at få hegnet det område ind, sådan at hverken hollandske storbønder eller andre – som vi heller ikke har til hensigt at tilgodese, i hvert fald ikke med det her forslag – kan komme til at spekulere i det.

Så med den mulighed håber jeg at skatteministeren vil bidrage positivt til at få det her skruet sammen på sådan en måde, at det kan fungere. Men hvis skatteministeren går herop og siger, at han ikke vil, så er der den mulighed, at vi under udvalgsarbejdet finder sammen med det flertal, der er, og laver den indhegning